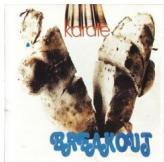

Breakout – Karate (1972)

Written by bluesever

Sunday, 21 March 2010 15:50 - Last Updated Wednesday, 25 May 2016 14:17

Breakout – Karate (1972/2005)

1. *Daję ci próg*
2. *Takie moje miasto jest*
3. *Nocą puka ktoś*
4. *Powiedzmy to*
5. *Rzeka dzieciństwa*
6. *Jest gdzieś taki dom*
7. *Śliska dzisiaj droga*
8. *Zaprowadzić ciebie muszę tam*
9. *Karate*

Jerzy Goleniewski – gitara basowa Józef Hajdasz – perkusja Tadeusz Nalepa – śpiew, gitara akustyczna Tadeusz Trzeciński – harmonijka ustna Mira Kubasińska – marakasy

Stylistycznie „Karate” jest złagodzoną kontynuacją płyty „Blues”. Stonowane brzmienie zespołu jest przede wszystkim wynikiem braku drugiego gitarzysty, którego nieobecność w pewnym stopniu stara się zastąpić dogrywana przez Nalepę gitara akustyczna. Zapewne właśnie dzięki tym obiektywnym okolicznościom zawdzięczamy końcowy efekt w postaci materiału, który okazał się jeszcze wierniejszy bluesowej tradycji.

Blues na „Karate” jest gatunkiem zdecydowanie dominującym, począwszy od podanego wedle tradycyjnej receptury na akustyczne gitary i harmonijkę *Jest gdzieś taki dom*, aż po zaserwowany w elektrycznej konwencji *Daję ci próg* – kolejnej, po *Kiedy byłem małym chłopcem*, życiowej poradzie, jaką ojciec daje synowi (...zostawiam ci też próg / próg na którym siada nocą blues). W bogatej paletce bluesowych barw na „Karate” napotkamy również utwór o lekko jazzującej rytmice (*Zaprowadzić ciebie muszę tam*), dużą dawką gitarowego grania (*Rzeka dzieciństwa*) czy rozbudowaną w czasie instrumentalną kompozycję, stwarzającą podstawę harmonijkowym popisom w stylu *Room To Move* Johna Mayalla (*Karate*). Tu i ówdzie

Breakout – Karate (1972)

Written by bluesever

Sunday, 21 March 2010 15:50 - Last Updated Wednesday, 25 May 2016 14:17

zaobserwujemy też wyraźne pokrewieństwo z twórczością zachodnich wykonawców spod znaku białego bluesa: melodyka Powiedzmy to przypomina wyraźnie So Hard To Share z płyty „Turning Point” Mayalla, z kolei wolne, nastrojowe Nocą opuka ktoś kojarzyć się może z klimatem nagrań starego Fleetwood Mac. Na tym tle jedynie Takie moje miasto jest i Śliska dzisiaj droga przyprawione zostały większą szczyptą rockowej ekspresji, ale i one swym charakterem znakomicie mieszczą się w konwencji albumu.

Ta płyta to następna porcja bluesowych erotyków Bogdana Loebła (Powiedzmy to; Nocą puka ktoś), ale także np. tekstów o tematyce ekologicznej (Takie moje miasto jest), które znakomicie wtapiają się w muzykę Nalepy. I jeszcze słowo o liderze sesji: pan Tadeusz, który na „Karate” wziął na siebie obowiązki głównego instrumentalisty, udowadnia, że ma już skryzalizowany styl gry - oszczędny, surowy, pozbawiony wirtuozerskich fajerwerków, a jednak przekonujący i tak dla niego charakterystyczny w następnych latach. ---Mariusz Szalbierz

download (mp3 @320 kbs):

[yandex](#) [4shared](#) [mega](#) [mediafire](#) [zalivalka](#) [cloudmailru](#) [uplea](#)

[back](#)